

ע"פ 8266/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8266/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתבית המשפט לנוער בירושליםמיום
10.12.2019 בת"פ 11095-08-17 אשר ניתנה על ידי
השופט ש' לייבו

בשם המערער: עו"ד חן הולנדר

בשם המשיבה: עו"ד נהורא לוי

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים (השופט ש' לייבו) מיום 10.12.2019 בת"פ 11095-08-17 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער ונאשם נוסף הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע בצוותא של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות באירוע שבו תקפו את המתלונן (להלן ביחד: הנאשמים). ביום 7.4.2019 הרשיע בית המשפט לנוער

עמוד 1

את הנאשמים במיוחד להם וקבע את התיק לקבלת תסקיר משירות המבחן לנוער ולשמיעת טיעונים לעונש. בהמשך, במסגרת ישיבה שהתקיימה ביום 8.7.2019 הורה בית המשפט כי על הממונה על עבודות השירות להמציא חוות דעתו בכל הנוגע לאפשרות כי המערער ירצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת "מבלי שתהא בכך משום אינדיקציה כלשהי לעונש אותו יש לגזור על הנאשם [המערער]". חרף זאת, המערער לא התייצב בפני הממונה, ולאחר מספר דחיות עקב אי התייצבותו לדיון נקבע לבסוף מועד שמיעת הטיעונים לעונש ליום 10.12.2019. בפתח הישיבה במועד הנ"ל ביקש בא כוחו של המערער לדחות את הדיון בעניינו של המערער מן הטעם שבכוונתו להגיש ערר לבית המשפט העליון על החלטה לעוצרו במסגרת הליך פלילי אחר המתנהל נגדו. הסנגור טען, כי בנסיבות אלו דחיית שמיעת הטיעונים לעונש דרושה על מנת "להותיר לביהמ"ש הנכבד את מרחב שיקול הדעת לטעון לעונש בעניין הזה בצורה חופשית כשהנאשם [המערער] יגיע לכאן משוחרר". בית המשפט דחה את הבקשה על אחר בקבעו כי בהליך היו דחיות רבות ועמד על כך שהמערער לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות כפי שנתבקש. עוד הוסיף "לא מצאתי רלוונטיות לשאלת מעצרו של הנאשם [המערער] או שחרורו העתידי במצב דברים זה".

על רקע זה ביקש המערער את פסילת המותב וטען כי ההחלטה הנ"ל עולה כדי הבעת עמדה נחרצת באשר לעונש הצפוי להיגזר עליו, עוד בטרם נשמעו הטיעונים לעונש. זאת שכן לשיטתו בנסיבות שנוצרו "אין לביהמ"ש שום אפשרות עונשית אחרת להטיל עליו חוץ ממאסר בפועל".

2. בית המשפט דחה, כאמור, את הבקשה בהחלטה קצרה בקבעו כי לא הביע כל עמדה ביחס לעונש שיוטל על המערער בתום ההליך וכי החלטתו התייחסה אך לכך שהטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות על המערער אינה רלוונטית בשל אי התייצבותו בפני הממונה. בית המשפט הוסיף כי בא כוח המערער ציין במסגרת בקשתו לדחות את מועד הדיון כי קיימות אפשרויות ענישה נוספות למערער, ועל כן דומה כי אין בבקשת הפסלות אלא ניסיון נוסף להביא לעיכוב בשמיעת הטיעונים לעונש.

3. מכאן הערעור דן שבו חוזר המערער על טענותיו בפני בית המשפט קמא ומדגיש כי לשיטתו שמיעת הטיעונים לעונש בעוד הוא מוחזק במעצר תכבול את שיקול דעתו של בית המשפט ותטה אותו בהכרח להטיל על המערער עונש מאסר בפועל.

4. עיינתי בערעור על נספחיו ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. לא מצאתי כי החלטתו של בית המשפט קמא הדוחה את בקשת המערער לעיכוב המועד שבו יישמעו הטיעונים לעונש מעלה חשש אובייקטיבי ממש למשוא פנים כלפי המערער. למעשה, טענת המערער מופנית כלפי החלטה דיונית בדבר אי דחיית הדיון בהליך. כידוע אין די בהחלטה מסוג זה כדי להקים עילת פסלות והדרך להשיג עליה היא באמצעות מסלולי ההשגה הקבועים לכך בדיון (ע"פ 3063/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.5.2019)). דומה כי המערער מעלה בהקשר זה חששות סובייקטיביים ואילו בית המשפט הבהיר מצדו כי ההליך יוכרע על בסיס הטענות שתובאנה בפניו ותו לא.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ח בכסלו התש"ף (16.12.2019).

הנשיאה
